

Eleki Krónika 2001. május

Folytatódik a szennyvízcsatorna-hálózat építése

Elek Város Önkormányzatának Képviselő-testülete munkatervében 2001. május 7-ét jelölte meg a testületi ülés időpontjaként, előtte azonban április 23-án rendkívüli ülést tartott két fontos témában. Az egyik téma a belvízrendezés címzett támogatási pályázatának előkészítése volt. A címzett pályázaton való részvételt Békés megye Önkormányzatának Képviselő-testülete koordinálja és a központi támogatás elnyerése érdekében beruházási koncepciót kíván benyújtani a központi szervekhez. Elek Város Képviselő-testületének a támogatás elnyerése esetén vállalnia kellett a városra eső belterületi belvízmentesítéssel kapcsolatos költségek 10 %-ának saját forrásból történő biztosítását. A beruházás összköltsége mintegy 150 millió forint, ezért Elek Városára jutó saját forrás 15 millió forint, mely összeget 2002 évtől 4 év alatt kell biztosítani a képviselő-testületnek 3 millió 750 ezer forint összeg éves költségvetésekbe történő beállításával. A belvízmentesítésre vonatkozó elképzeléseket a képviselő-testület támogatta az előterjesztésben foglaltaknak megfelelően. Hasonlóan fontos kérdés a Szociális Otthon konyhájának átalakítása, melynek tanulmánytervét a CSABATERV Bt. elkészítette. A tanulmányterv szerint a Szociális Otthon épülő konyhájának átalakításával 1000 adagos közétkeztetést lehetne Eleken megvalósítani, így az eleki intézmények részére az új konyhán főznének, az Eleken lévő megyei működtetésű intézmények pedig az új konyháról vásárolnák a készételt. Az átalakítás költsége becslések szerint 28 millió 250 ezer forint, mely összeg 80%-ának elnyerésére pályázatot nyújtunk be a Békés Megyei Területfejlesztési Tanácshoz, a 20% önerőt pedig Békés Megye Önkormányzata és Elek Város Önkormányzata 2/3-ad : 1/3-ad arányban biztosítaná. A képviselő-testület az elképzeléseket jónak tartotta és a polgármestert bízta meg a további szükséges intézkedések megtételére. A május 7-i "rendes" testületi ülés napirendjén több tájékoztató is szerepelt. A képviselő-testület tagjai a Védőnői Szolgálat működéséről, a Családsegítő és Gyermejkölési Szolgálat, az oktatási intézmények munkájáról, valamint a települési önkormányzatok hulladékgyűjtési feladatairól tájékoztak és az előterjesztéseket apróbb kiegészítésekkel elfogadták. Ismét napirendre került a temetőrendelet megalkotása. Mint ismeretes az Otlakai úti úgynevezett "román temető" részben önkormányzati tulajdonban van, ezért köztemetőnek minősül, így működésére vonatkozóan a képviselő-testületnek rendeletet kell alkotnia. A temetőkről és temetkezésről szóló helyi rendelet előkészítését a képviselő-testület már az elmúlt esztendőben megkezdte. Az akkor született határozatnak megfelelően a jegyző előterjesztette a köztemetőkről szóló rendelet-tervezetet, valamint a kegyeleti közszolgáltatási szerződés tervezetét. A rendeletet a képviselő-testület nem alkotta meg, mivel annak elfogadásához további döntések szükségesek. A tulajdoni lapokból kiderült, hogy a temető csupán 58%-ban az önkormányzat tulajdona, ezért az üzemeltetést a Görögkelti Egyházzal együttműködve kell végezni. Döntést igényelnek továbbá a temetési helyek meg- váltási díjai, a temető-fenntartási hozzájárulási díjak, s t b .

Dönteni kellett a képviselő-testületnek arról is, hogy az Elek Város szennyvízcsatorna hálózat IV. számú öblözetének megvalósításának tárgyában megindított nyílt előminősítési közbeszerzési eljárásban a kivitelezésre érkezett ajánlatok közül ki legyen a nyertes ajánlattevő. E döntését azonban a képviselő-testület hosszas vita után egy héttel elhalasztotta, mivel a képviselők későn kapták meg a közbeszerzési munkacsoport döntés- előkészítési jegyzőkönyvét és részletesebben szeretnének volna tájékozódni az ajánlatokról. Döntött viszont a képviselő-testület arról, hogy a szennyvízcsatorna hálózat IV. ütemének megvalósítását az erre a célra létrehozandó víziközmű társulattal társberuházásban szeretné megvalósítani és a lakossági érdekeltségi hozzájárulást bekötésenként 72 ezer forintban állapította meg. Szó esett még a testületi ülésen arról is, hogy az Oktatási és Kulturális Bizottság idén 3 pedagógust javasolt az "Év pedagógusa" kitüntetésre, személyüket a képviselők egyhangúlag támogatták. Dr. Márki-Fejes László bejelentette, hogy ez év július 1-jétől közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatják Gyulán, és kérte, hogy az eleki háziiorvosi tevékenységére vonatkozó megbízási szerződést a képviselő-testület 2001. június 30-ával közös megegyezéssel bontsa fel. A képviselő-testület nevében az alpolgármester megköszönte a doktor úr eddigi munkáját és a képviselő-testület a megbízási szerződést a kérelemben foglaltaknak megfelelően megszüntette. Május 14-én ismét rendkívüli ülést tartott a képviselő-testület. A 7-éről elhalasztott közbe- szerzési

ajánlattételek elbírálása tárgyában. A képviselő-testület a közbeszerzési munkacsoport és az írásbeli szakvéleményben foglalt indokok alapján a BÓLEM Kft-t (5600 Békéscsaba, Őszi út 3.) hirdette ki nyertes ajánlattevőnek, így a város szennyvízcsatorna hálózatának IV. ütemét a nyertes ajánlattevő valósítja meg.

Továbbra is az élvonalban

2001. április 29-30-ára, Ráckeve-re kapott megtisztelő invitálást az eleki Román Hagyományörző Tánc Egyesület. Ez alkalommal az ú.n. időközi minősítésen vehettek részt, amely azt jelenti, hogy a kétévenkénti országos minősítő köztes éveiben megrendezett előminősítő rangos zsüri bírálatának és tanácsainak, javaslatainak figyelembe vételével készülhetnek a következő évi minősítésre. Tehát mindaz, ami itt az előminősítőn elhangzik, megszívlelendő az azon résztvevők számára a következő évi országos minősítés

s z e m p o n t j á b ó l .
Az idén Ráckeve adott otthont ennek a rendezvénynek, melyen 10 együttes /csoport/ vett részt és vállalkozott a megmérettetésre, köztük az elekiek is. Jeles, neves zsüri ítélkezett a csoportok produkciója fölött, melynek elnöke Diószegi László koreográfus volt. Az elérhető maximális pontszám 150 volt, ebből az elekiek 130-140 közötti értéket érdekeltek ki, szereztek

meg. Bágy Györggyel, a "Fülöp Ferenc" díjjal kitüntetett néptáncossal folytatott beszélgetésünkben a következőket tudhattuk meg, s mondandója hitelesítésére a helyszínen készített hangfelvételekkel is

s z o l g á l t .
- Vasárnap /ápr. 29-én/ kora reggel indultunk el Elekről Ráckeve-re a Cseh Sándor vezette 20 fős kis busszal 14-en. A helyszínre érkezve megebédeltünk, majd elfoglaltuk a közvetlenül a Duna partján lévő szálláshelyünket. Elmondhatom, hogy többünknek több évtizedes táncos pályafutása alatt talán most kaptuk a legszebb, legjobb elhelyezést - összehasonlítva a általában 10-20 fős, gyakran emeletes-vaságyas kollégiumokkal szemben. Szálláshelyünk ezúttal 2-3 ágyas, a Dunára néző apartmanok voltak, a legkülönbözőbb, igényesen felszerelt kiegészítő helyiségekkel együtt. Ez azért érdemel több szót, mert talán mindenki számára belátható, hogy a többszáz kilométeres utazás és az esetenkénti napi többszöri fellépés rendkívül kifárasztja az egyébként sem fiatal, tehát fáradékonyabb, de nagyon lelkes táncosainkat. Ennél fogva a szükséges pihenéshez nagyon fontosak az elfogadható szállások és egyéb körülmények, és ez most igazán

adott volt.
Ezen a napon került sor az ú.n. szakmai bemutatókra, mely az első helyen áll a fontosságát tekintve. Mi az "eleki román táncok"-at mutattuk be, némileg eltérő módon a korábban megszokottól. Az itt odaítélt pontszámot tovább viszi mindenki a második napra, ahol sok egyéb szempontot is figyelembe vesz és pontoz a zsüri: dramaturgia, általános előadói színvonal, folklórisztikai hitelesség, zenei előadói teljesítmény, koreográfiai megformálás, színpadi megjelenés stb. Ezt pontozzák fejenként és szempontonként 5-5 ponttal, így kerekedhet ki optimális esetben csoportonként 150 pont.

- A menettáncunkkal - másnap - sajnos nem arathattunk elsöprő sikert, hiszen nem volt zenekarunk. Itt sajnos megint az örökös pénztelenségünket kell okolnunk, hiszen nem fogadhattunk /nem tudtuk megfizetni/ olyan, az eleki táncok zenéjét jól ismerő zenekart, aki ehhez zenét szolgáltathatott volna - mondta Bágy G

y ö r g y .
Hallgassunk bele azonban a zsüri és a leginkább hozzáértők nyilatkozataiba! Bágy György először Kakukk Pált, a Magyar Állami Népi Együttes 25 éven át volt tagját szólaltatta meg, aki a következőket mondta:

- Az Állami Népi Együttesnek 25 éven át voltam tagja, Tímár Sándorral /az Állami Népi Együttes volt művészeti vezetőjével/ dolgoztam együtt sok-sok éven át, 10 évig e tánckar vezetője is voltam. Ezt megelőzően Rábai Miklós asszisztenseként dolgoztam. Örök emlékeket jelentenek az életemben ma is a táncos évek, hiszen csak így járhattam be a világot, mint az együttes alapító tagja, az Amerikai Egyesült Államoktól Japánig és azok az országok, államok a kevesebbek, ahová nem jutottam el. Kevesen mondhatják el magukról, hogy a 25 év minden hullámával, áramlatával és tagságával felléphettem. Most az amatőr néptáncmozgalomban tevékenykedem jőpár esztendeje, így a ráckevei "Bokréta" Táncgyűttest tanítom évek óta. Jelenleg Ráckeve a lakóhelyem is. Tanítom továbbá a százhalombattai "Forrás" együttes fiataljait is és egyebeket. Az eleki román táncokat mindig csodálattal néztem! A "Békés megyei román táncok" eleki táncrendjét éveken át táncoltam az Állami Népi Együttesben. Erre Farkas Zoltán /Batyú/, Zsuravszki Zoltán jóvoltából tehettem szert, ők ismertették meg az eleki táncokkal, melyeket azóta is

“imádok”. Ha csak a zenéjét meghallom bárhol is, már hevesebben ver a szívem, mert sajnos a lábam már nem biztos, hogy kiveri az eleki zsokot. A jelenlegi szerepléséhez az elekieknek nagyon sok sikert kívánok! Prónai Lajos, aki elvállalta a Pis-Team zenekar vezetőjeként zenekarával az eleki táncosok zenekíséretét /klarinéttal és dobbal/ a következőképp nyilatkozott:

- Az eleki román zenével úgy ismerkedtem meg, hogy a legkülönbözőbb alkalmakkor és helyeken kellett zenekíséretet adnunk a fellépő táncgyüttesek részére. Ehhez hozzátartozik, hogy az eleki román táncok a legtöbb jeles néptáncgyüttes repertoárján szerepel. Ez a tény megkívánta, hogy elsajátítsam az eleki dallamokat is. A Botás Gyuri bácsi féle előadmányokból tanultuk meg ezeket. Megítélésem szerint valamennyi jó vérmérsékletű, pörgős zene, melyet a közönség nagyon szeret és kellő módon értékelt is. Héra Éva, a "Muharay Elemér" Népművészeti Szövetség részéről a következőket mondta el: - Ezt a fesztivált évente rendezzük meg /előminősítő - minősítő/. Nyolc évig a Pest megyei Nemzetiségek Fesztiválja volt az elnevezése, 2 év óta azonban az ország nemzetiségeinek találkozója. Felhívásunk alapján jelentkezés szerint fogadjuk a feltételeknek megfelelő csoportokat, együtteseket. Az ú.n. “váltó évek”-ben történő értékelés az együttesek segítségét szolgálja.

Az ősszel megrendezésre kerülő “Bagi Fesztivál” feladata igen jelentős, mégpedig a nemzetiségek kultúrájának, hagyományainak őrzése, bemutatásának alkalma. Szerintem egy falu /és közössége/ addig él, ameddig a kultúrája, tánca, zenéje és nyelve él. Ebből a szempontból Elek példamutató. Több együttesnél már csak a színpadi hagyományörzést művelik. Ez sem kevés, de sokkal jobb volna, ha nem színpadi koreográfiákat adnának tovább, hanem saját, helyi hagyományait ápolnák, vinnék színpadra és tartanák is meg azokat.

Budai Gábor, a ráckevei Művelődési Központ igazgatója elmondta, hogy 10 éve rendezik meg ezeket a fesztiválokat. Az első 8 évben a Pest megyei Nemzetiségi Fesztiválként tartották nyilván, 2 éve azonban országossá nőtte ki magát. Rengeteg ilyenkor a munkájuk, de boldogsággal tölti el őket és feledteti a fáradságot a sok, örömtől sugárzó néptáncos, zenész mosolygó arca. Ismeretségek, barátságok kötődnek ezen alkalmakkor a csoportok és egyének között. Ezzel együtt a szakmai zsüri véleményét is megismerhetik, szórakoztatják a közönséget, miközben önmaguk is jól szórakoznak - vélekedett az igazgató. Itt a kicsi gyermekektől a legidősebbekig minden korosztály képviselteti magát. Ez azért különösen jó, mert megtapasztalhatják a fiatalok, gyermekek, hogy milyen úton kell végigmenniük ahhoz, hogy olyan szinten képviselhesék majd valaha nemzetiségük kultúráját, mint a ma öregei.

Diószegi László, a zsüri elnökének véleménye a következő volt: Ez a rendezvény egy próbaminősítés volt, jövőre megy minden “élesben”. Tapasztalatai szerint már az is nagy eredmény, hogy a jelen körülmények között ennyi együttes eljött erre a megmérettetésre.

A Kárpát-medence kultúrája valahol egységes kultúra a különbözőségeik ellenére is. Mondhatni, hogy egymásra hatásuknál fogva egymást termékenyítik meg. Ezt a kultúrát közösen kell ápolni, hiszen közösen jött létre.

A zsüri összeállításánál figyelembe vették, hogy minden nemzetiség, etnikum szakértője helyet foglaljon benne /görög, szerb, román, német, horvát, szlovák stb./. A korábbiaknál a jelenlegi rendezvényt jobbnak ítéli meg. A jövőben is szeretettel várják és hívják - szövetségi tagságra való tekintet nélkül - a nemzetiségi együtteseket, csoportokat.

Gavo Réka, zenekari hegedős-prímás elmondta, hogy először hallhatta az eleki román dallamokat. Bágy György jóvoltából magnetofon kazettáról hallgatta meg, kottázta le ezeket - majd hegedűjén eljátszotta! A fesztivál alkalmával több együttest kísértek azon a napon. Nagyon sok fellépésük van ezen kívül is, hiszen Törökországban voltak legutóbb. A zsüri egyöntetű véleménye:

Az eleki román táncosoknak vannak követőik, fiatalok, akik hamarosan adatközlő szintre léphetnek, képesek odáig fejlődni. A látottak alapján úgy ítélték meg, hogy kiegyensúlyozott és magabiztos táncstudása van az eleki táncosoknak. Tudásukhoz képest is tudnak újat nyújtani, soha nem látott improvizációkkal szolgálni. Kiemelték Szabó Péter ú.n. “fordulását”, melyet remekbe szabottnak minősítettek. Óva intik a koreográfusokat attól, hogy “bele nyúljanak” bármilyen megfontolásból ezekben a táncokba, mert az elekiek tánca “úgy jó, ahogy van!”

Külön szólt a zsüri a folklórisztikai hűség nagyszerűségéről is, mely szerint a legények tánca /vetélkedő/ ezt kiválóan reprezentálja. Pontosan tudják, hogy a közösség /falu/ hagyománya milyen táncrendet követel meg, ebben kinek, hol a helye és feladata. A zenével kiváló a kapcsolat tartásuk. /Tegyük hozzá, hogy mindezt egy teljesen ismeretlen zenekarral is képesek voltak megoldani, mert “láb alá játszottak” - a szerk./

Érdekesnek tartja a zsüri, hogy az eleki táncok láttán senkinek /vagy csak keveseknek/ sem jut eszébe az

asszonyokat nézni, annyira hívja a tekintetet a legények tánca. "Valóban a teremtés koronái" - vélekedett az eleki fiúkról a zsüri. A többi jelenlévő együtteshez szólva mondták el, hogy "óriási luxus meg nem nézni az elekieket, mikor felállnak!" - hiszen mindenki csak tanulhat tőlük. "Mint a mesében! - mondták -, belépnek, odateszik és kész! Mintha az olyan egyszerű volna!" Nagyon nagy szívvvel gratulált a zsüri elnöke az eleki táncosoknak. Tudja azonban, hogy Eleken a fiatalok táncsoportja is létezik, akiknek hiányára hívta fel a figyelmet. Miért nem jöttek el, miért nincsenek itt? /Kapunk-e rá választ mi, elekiek is...? a Szerk./

Megtudtuk még a Bágy György készítette hangkazettáról azt is, hogy a zsüri elmondása szerint - úgymond - "Vannak hagyományörző együttesek és van az Elek, a hagyományosan jó együttes - hála Istennek! Létezik-e még Magyarországon olyan együttes, amely évtizedek óta a nem is könnyű táncok birtokosaként, művelőjeként, előadójaként és örzőjeként is képes a néptáncmozgalom élvonalában megmaradni? A férfítáncok magabiztossága, virtuozitása, szépsége, előadásmódja - hihetetlen kincs mindannyiunknak." Időközben megtekinthettünk részleteket (az Eleki Városi Televízió jóvoltából) a ráckevei szereplésről és meghallgathattuk Szabó Péter és Rocskár Jánosné nyilatkozatait is a fesztiválról. Ezekből megtudhattuk, hogy részvételüket az Országos Román Kisebbségi Önkormányzat 50.000.- Ft-tal, az Elek Város Önkormányzatának Kulturális Bizottsága 10.000.- Ft támogatta, melyet ezúton is megköszönnek. A táncgyesületnek azonban jelentős mennyiségű pénze nincsen, hiszen minden bevételük az évente megjelenő, mindössze 16.000.- Ft befolyó egyesületi tagsági díj. Ebből viszont messzire menni igazán nem lehet, nemhogy országos fesztiválokra, találkozókra. Az említett támogatások is legfeljebb egy utazási költséget vagy annak egy részét voltak képesek fedezni, de szállásra, étkezésre már csak a "Muharay Elemér" Népművészeti Szövetség segítségével futotta. Megfelelő zenekar megfogadására már gondolni sem mernek, magnetofon-zenére azonban nem lehet igazán táncolni, ezt mindenki tudja. Szabó Péter nehezményezte, hogy az Elek Város Román Kisebbségi Önkormányzata egy fillérrel sem támogatta a rendezvényen, jelentős megmérettetésen való részvételüket, s ennek adott hangot az Elek Városi Televízió keresztül. Elmondta még, hogy míg az elmúlt 10-15 évben évente 35-40 meghívásnak is eleget tudtak tenni, ez az utóbbi évben a 11 meghívásból mindössze 5-re zsugorodott... Rocskár Jánosné elmondta, hogy idénre Bajára és Bagra /mindkét helyen jelentős, országos rendezvényekre/ van ezidáig meghívásuk, melyekre az Országos Román Kisebbségi Önkormányzat 50.000.- Ft-os támogatási igérvényét bírják mindössze. Emellett Magyarpolányra /Ajka mellett/ pünkösdi időszakában van meghívásuk. A táncgyesület tagsága döntése szerint ezen részt vesznek, igaz ugyan, hogy teljesen saját költségükön, vonattal utazva, népi viseletüket és kellékeiket kézben, bőrröndbe cipelve, de e l m e n n e k . . .
Mit tehet e sorok írója? - fohászkodik kitartásukért, helytállásukért, sikerükért...
De talán vannak, akik ennél többet tehetnének...

T.R.K.

Döntések

2001. május 9-én a Német Közösségi Házban ülést tartott az eleki Német Kisebbségi Önkormányzat. Az ülés elején a jelenlévő képviselők egyhangúlag támogatták azt, hogy ez év nyarán az ifjúsági táncsoport elutazzon és fellépjen a németországi Riedenben, illetve októberben rendezzenek német óvodapedagógiai értekezletet Eleken, de döntöttek arról is, hogy a kisebbségi önkormányzat vásároljon mobiltelefont is. A képviselők megtudták Nádor Mária elnöktől: a kisebbségi önkormányzat 100 ezer forintot nyert a Nemzetiségi és Etnikai Kisebbségekért Közalapítványtól. A képviselők egyhangúlag döntöttek még arról is, a helyi alapfokú művészeti iskola kapja meg használatra a kisebbségi önkormányzat tulajdonában lévő hangszereket (trombita, tuba, harsona, klarinét).

Rapajkó Tibor

Eredményekről röviden... a Városi Könyvtárból

Az Eleki Krónika áprilisi számában előre jeleztük a Városi Könyvtár rendezvényeit. Ekkor még nem tudtuk, hogy a 2. rendezvény milyen eredménnyel zárul. Azért fogtam most tollat, hogy tájékoztassam Önöket egyrészt Hídvégi Gábor autodidakta festő kiállításáról, másrészt beszámoljak az általános iskolás tanulók részére meghirdetett versenyek eredményeiről. Hídvégi Gábor kiállításának megnyitóján sok érdeklődő volt (kb. 70 fő). Igaz, hogy az idegen arcok között néha-néha bukkant fel 1-1 ismerős eleki arc. A fiatal festő kiállítását főleg a lökösháziak tisztelték meg, de külön örültem annak, hogy Germán Géza lökösházi polgármester úr is megjelent és interjút is adott az Elek Tv munkatársának. A képek egy része gazdára talált, a többit május 11-én elvitte a művész. Bár nagy munka volt a szervezés, de érdemes volt felkarolni és felfedezni - ismét - egy fiatal tehetséges embert. Remélem az elsőt követi majd a többi is! Ehhez szívből kívánunk Gabinak eredményes előrehaladást. A "Könyv, Könyvtár, Műveltség" Alapítvány, az Oktatási és Kulturális Bizottság, valamint intézményünk közösen meghirdetett rendezvényeinek eredményei az alábbi sorrendet mutatják: Szépolvasás: (május 3-án du. 2 óra) 3. osztály: I. helyezett: Ökrös Bernadett, II. helyezett Turóczy Judit, III. helyezett Szokodorán József, 4. osztály: I. helyezett Nagy Eszter Gabriella, II. helyezett Für Anikó, III. helyezett Kovács Teréz. Versmondás: (május 17-én du. 2 óra) 5-6. osztályosok részére hirdettük meg ezt a versenyt, gondolva arra, hogy a verset kedvelő, szerető tanulókat meghallgatjuk. Sajnos a rendezvényt nagyon kis létszámban tisztelték meg. Az alábbi sorrend alakult: I helyezett Brindás Orsolya (5. o.), II. helyezett Mészáros Márta (5. o., Román Iskola), III. helyeztek Cinanó Ilona (5. o.) és Ramasz Beáta (5.o.), IV. helyezett Keresztesi Rozália (5. o., Román Iskola). A könyvtár dolgozói és a zsűri tagjai nevében minden résztvevőnek gratulálunk és kívánjuk, hogy továbbra is szeressék az irodalom azon területét, melyben elindultak a versenyen. Külön köszönet a zsűriben résztvevő pedagógusoknak.

Nádor Mária

Pünkösöd ünnepe

Az elekiek körében a régmúltban a pünkösöd ünnepe - a régi feljegyzések és visszaemlékezések szerint - nem tartozott a legkiemelkedőbb ünnepek sorába. A római katolikus egyház azonban mindenkor annak tekintette, írásunk ez esetben inkább néprajzi megközelítésű, így felekezeti megkülönböztetés és jegyek nélkül kívánjuk közreadni az ünnepre vonatkozó ismereteinket. Pünkösöd az ú.n. nyári szokáskörök egyikeként ismert, hazánk különböző tájegységein más-más jegyeket, hagyományokat hordoz. A nyári szokáskörök Eleken ismert és gyakorolt /mára már többnyire elhalt/ megnyilvánulásai gyakorlatilag május elseje után kezdődtek és Mihály nappal /szeptember 29./ fejeződtek be.

A köztes időszakban a következő jelesnapokra találunk utalásokat, visszaemlékezéseket, feljegyzéseket, melyekről Krónikánk korábbi évfolyamaiban részletes leírásokat közöltünk. Ezek szerint: - Május 4-e: Flórián napja, a tűzoltók ünneplésének napja, - Május 12-13-14-e: Fagyosszentek napjai /termésre, időjárásra mutató napok/, - Május 15-e: Zsófia névünnepe: szőlőtermésre jósló nap, - Május 25-e: Orbán napja: ugyancsak szőlőtermésre s egyben időjárásra utaló nap, a tavaszi fagyok utolsó lehetséges napja, - Pünkösöd: /idén június 3-4-e/. Ezekre a napokra esik az igazi nyár bevonulása. Rengeteg helyen fűződik hozzá számos néphagyomány. Az elekieknél a gyönyörű, mindig elmaradhatatlan fonott kalács sütése és kínálása dívott s utalt a német népszokásban létező Berchta /az ég királynője/ germán istennő alakjára. A kalács megformázása ma is női hajfonatra emlékeztető. - Június 8-a: Medárd napja az időjárása előreutató jelesnap, - Jún. 10-e: Pünkösöd utáni 10. nap ez évben /egyébként változó, a pünkösödhöz igazodó/ ünnepnap, amely az Úrnapja elnevezést viseli, - Június 15-e, Víd napja. Magyar nyelvterületen nemigen ismert, germán eredetű jelesnap. Az epilepszia, a vitustánc és a pestis ellen kell hozzá imád- kozni, könyörögni. A régi elekiek az időbeni felébre- déshez is

kérték

segítségét.

A felsoroltakból kitűnik, hogy viszonylag szegényes az elekiek nyári szokásköre. Ez azt bizonyítja, hogy ezen időszakban a földeken dolgoztak szorgalmasan, így nemigen jutott idejük - néhány kivételtől eltekintve - ünneplésekre, hiszen az élet fenntartására /termelés, betakarítás, tárolások előkészítése stb./ fordították minden idejüket.

Mindezekkel együtt és ezek ellenére kívánunk városunk minden lakójának szeretetteljes, szép pünkösödöt!

T.R.K.

Megyei beszámoló

A Békés megyei német kisebbségi önkormányzatok 2001. május 5-én tartották közös ülésüket Reisz Ádám elnökletével a gyulai Németvárosi Óvodában.

Az elnök beszámolója elején röviden szólt a múltról is. 1996. május végén Mezőberényben alakult meg a megyei szövetség, majd egy év múlva pedig Gyula lett az önkormányzati központ, ahol a német óvoda is található, de szó esett a múlt évi dolgokról is. A regionális irodának is köszönhetően 2000-ben négy személy (2-2 gyulai és eleki) szerzett német nemzetiségi óvónői képesítést. Örvendetes az is, hogy pl. a Márton-napi lampionos felvonulás több településen is kezd meghonosodni. Az is jó, hogy a megyei, illetve a helyi sajtó is súlyának megfelelően foglalkozik a helyi németiséggel. (Sajnos ez kevésbé igaz az országos sajtóról!))

A hozzászólásokból többek között az is kiderült, nem mindenütt támogatják kellőképpen a "nagy önkormányzatok" a kisebbségeket.

A jelenlévők azt is megtudhatták, hogy 2001. október 5-8-án Gyulán lesznek a Ditzingeni Napok, ekkor rendezik meg a megyei német napot is (október 5-én, pénteken).

Rapajkó Tibor

Mokán Mihály ír

Ha az ember bekapcsolja a rádióját, nem biztos, hogy feltétlenül fölfogja az akkor és ott elhangzottakat. Gyakorta inkább csak magányunkat, egyedüllétünket oldó "háttérzörejeket" tekintjük. Azonban ha néhanapján Elek Városáról vagy az eleki történelemsokról, netán eleki emberekről esik szó, azonnal fölkapjuk a fejünket, hangosabbra vesszük a rádiót. Ez történt a közelmúltban is, amikor Mokán Misi /bocsánat a tegedőződő, baráti hangnemért, de mert apró gyermekkorunk óta ismerjük és tiszteljük egymást, nyilván megérti a tisztelt olvasó/, eleki szobafestő- mázoló írásait folytatásokban adta a Kossuth Rádió Papp János színművész tolmácsolásában, - mely írás műfaját tekintve regény, novella, de szociográfia is lehet, ám önéletírás, önvallomás is akár -, bizony hangosabbra csavartam a rádió gombját. Annyi bizonyos, hogy szíven ütötte a hallgatót, s - valószínűleg hamarosan - az olvasót is. Mokán Misi a "Lóköttők" c. írása rendkívül összetett műfajt képvisel és kiadásra vár. Hallatán egy ember lelkének őszinte, sallangoktól, hatásvadászattól mentes - mondhatni pucérra vetkőzött - kitarulkozását tapasztalhatjuk meg. Bátran őszinte! Megteheti, hiszen akiről ír, azokat már nem bánthatja /nincs is ilyen szándéka!/, ő pedig felvállalta önmagát: minden gyarlóságát, megbántódását, élete rózsáinak szépségét, örömét, de töviseit is. Ha úgy tetszik, "kiírta" magából ezeket. Érezhető, hogy az ő esetében valóban érvényes, hogy "ha nem mondhatom el senkinek, elmondom hát mindenkinek" törvénye. A lélek megkönnyebbülése okán, másoknak talán okulásként, tanulságként tárja elénk lelkét, szívét, legrejtettebb gondolatait, érzéseit. Mondják: mindannyiunk élete egy kész regény! Ennek igazságát fölösleges lenne megkérdőjelezni, hiszen valóban így van! Csakhogy nem biztos, hogy mindannyian merjük-e vállalni önmagunkat, hibáinkat, vétkeinket, remélünk-e megbocsátást, feloldozást, s ha igen: kitől? Önmagunktól, embertársainktól, Istentől? S egyáltalán: kitől tartunk erre igényt? Mi a fontossági sorrend? Önmagunk lelki békéje? Embertársaink megítélése, netán ítélkezése? Isten megbocsátása? Hosszasan polemizálhatnánk még ezen, s vajon mire jutnánk??? Talán Mokán Misi írásai, gondolatai közelebb vihetnek bennünket a válaszhoz, a megoldáshoz. Amint az ez év májusában a Bágy György által Mokán Mihállyal készített interjúból kiderült, az író

igencsak megjárta már a pokol tornácát, a lélek sötét bugyrait - láthattuk, hallhattuk az Elek Városi Televízión. Fantasztikus lelki bátorsággal vallott gyarlóságairól, tévelygéseiről, hibáiról, örömeiről, bánatairól, reményeiről. Mindezt egyáltalán nem magamutogató módon, hanem mert kikíváncozott belőle, saját magának elfogadását kérve talán... A felvételt nézve - azt gondolom és hiszem -, hogy Mokán Misi sokmindennel elszámolt - leszámolt - a város közössége előtt. Nem keresett magyarázatokat, kibúvókat, mentségeket, semminek sem beszélt mellé! /Nagy erény ám ez napjainkban!/ Úgy hiszem, hogy éppen ezzel vált nagyon szimpatikussá, hitelessé a néző-hallgató számára, s vált valamiképpen magasabb rendűvé. Mokán Mihálynak azonban gondjai vannak az írásai megjelentetését, kiadását illetően, hiszen a leírtakból, elhangzottakból kiviláglik, hogy nem az "íróasztal fiókjának" ír. Manapság azonban egy-egy könyv megjelentetése, kiadása sokak számára megfizethetetlen. S ha Elek Város lakossága már olyan sokszor áldozott és segített jó célok érdekében /néha valójában "feledhető" alkalmakra és eseményekre/, talán azon nemes cél érdekében is megteszi, hogy Mokán Mihály tiszta lelkű írásai nyomtatásban is megjelenhessenek sokunk öröme és tanulságára. A segítő szándék megnyilvánulásait, az anyagiak előteremtését célzó kérésünket és teljesítésének módját a következő, júliusi lapszámunkban találhatják meg a tisztelt Olvasók. Számítunk rá! Ne hagyjuk ismét veszi értékeinket!

T.R.K.

Ha megelőzés, akkor sport (is)

Már megint ez a múltba révedezés, de tudomásul kell venni, múlt nélkül nincs jelen, gyökerek nélkül pedig nem létezik jövő. Abból a szempontból szerencsésnek tartom magam, hogy nemzedékem "ifjú korában" a világ még nem tobzódott a technikai, szórakoztató készülékek vívmányaiban. Tehát, ha az ember tartalmas szórakozásra vágyott, akkor, ha nem is első, de második variációként mindenképpen valamelyik sportág üzését választotta. Összehasonlítási alappal - az idő függvényében - nem rendelkezem, de feltételezhető, hogy az akkori nemzedék fiataljainak egészségi, fizikai erőállapota jobb volt, mint a mai fiataloknak. Az pedig, hogy "propaganda" nélkül is jól cselekedtünk, igazolják a mostanában rádióban (is) sugárzott egészségügyi műsorok. Az illetékes szakemberek, ha betegség-megelőzésről beszélnek, a sportot, a testmozgást mindenképpen megemlítik, sőt a lakosság figyelmébe ajánlják. Tehát sport, azon belül pedig amatőr sport! Valljuk be, nem igazán hálás témakör. Azok a települések, ahol az ilyen kínálat - egyesület, sportpályák, lehetőségek - megfelelő, vagy átlagon felüli, szerencsésnek mondhatják magukat. Ott vannak gondok, ahol ezek a feltételek, lehetőségek, finoman fogalmazva, hiányosak, kívánnivalókat hagynak maguk után. Városunk, ha nem is tartozik ez utóbbi kategóriába, a lehetőség skálája nem nyúlik a végtelenbe. Ezért szolgál örömeinkre, ha új, vagy már működő kezdeményezésekről számolhatunk be kedves Olvasóinknak. Ezúttal az aerobik-csoportot mutatjuk be, Szalma Regina Gabriella segítségével. A csoport vezetője elmondta, hogy gyakorlatilag négy éve működnek, személy szerint pedig tíz éve űzi az aerobikot. Kezdetben - három éven keresztül - gyermekcsoport is bontogatta szárnyait, akiknek tagjai a felnőtt társaikkal egyetemben a különböző helyi rendezvényeken léptek fel. A gyermekcsoport egyébként elsősorban időhiány miatt oszlott fel. Jelenleg mintegy harminc fő - felnőtt csoport - népesíti be heti három alkalommal - hétfő, szerda, péntek, este 7 és 8 óra között - a helyi román általános iskola tornatermét, ekkor és ott tartják a foglalkozásokat. A csoport résztvevői végtelenül jól érzik magukat, hiszen az eltelt 4 év során jószerével senki sem morzsolódott le, hiszen kezdetben is ennyien űzték Eleken az aerobikot.

- b -

Hol tarthatnánk...

Egy valós ténytársulás maradt megmagyarázhatatlan számomra, valószínűleg csak a társadalomkutatók

tudnának hiteles választ adni a felmerülő kérdésekre. Az már más kérdés, hogy számomra azok sem lennének elfogadhatóak. A valóságot teljesen nélkülöző nagyotmondásról van szó. Jártamban-keltemben megbizonyosodtam, az egyes emberek szájából elhangzó kezdeményezések csupán a fejekben öltenek testet. Mert ha az ötletek, elképzelések a gyakorlatban megvalósulnának, akkor - maradjunk környezetünkben - Elek a megye - számos tekintetben - fellegvára lenne. De tudjuk, hogy ez koránt sincs így. Meglehet, hogy ez a folyamat sokaknak fel sem tűnik, de egyértelmű, hogy inkább romboló, mintsem javító tendencia. A kérdés önként adódhat: lehet igazságtartalma egy szónak, ígretnek? Tanúsíthatom, lehet. Csak lényegesen több alázat, munka kell és jóval kevesebb irigység, gáncsoskodás, rosszhiszeműség, mint amit sajnos környezetünkben is tapasztalhatunk.

B.N.

A tánc varázsa

“Aztán a munka után elmentünk a bálba, hogy szórakozzunk egyet” - válaszolta számtalan idősebb korosztályt képviselő alanyom, akiktől a fiatalkori szórakozásai felől érdeklődtem. Igen, az a csodálatos báli hangulat! A mai nemzedék, diszkóklubok világának fiatalága számára teljesen érthetetlen a szórakozási lehetőség eme válfaja. A bálakba, élő zene kíséretében klasszikus - tangó, keringő, polka - táncokat lejtettek a kikapcsolódni vágyók. Igaz a bálak - gondoljunk a városunkban a kisebbségi önkormányzatok által szervezett rendezvényekre - napjainkban reneszánszukat élik. Ezeken az összejöveteleken is a klasszikus táncok dominálnak. És, ha valaki nem tud táncolni? Akkor az nem fog táncolni, vagy ha mégis, “produkciónak” nem fog maradandót alkotni. Az általános iskola végzős tanulói számára hagyományos jelleggel megrendezik a tánciskolát. Az idej tapasztalatokról Felczán Béla táncoktatónál érdeklődtünk. Felczán Béla táncoktató az Eleki Krónikának elmondta, hogy az elekieknek immár több évtizede vezeti a tanfolyamokat. Az idők során az érdeklődés nem csökkent, annak ellenére, hogy a mai zenei ízlés nem igényli a klasszikus táncműfajt. Az idej tánciskola rendezvényei március elején kezdődtek a sportcsarnokban, heti két alkalommal, kedden és csütörtökön tartottak foglalkozásokat. Az tanfolyamon tízféle (hagyományos-, divat-, diszkó) táncot sajátítottak el a tanulók. A megtanultakról május végén - vizsgabemutatón - adnak számot a résztvevők. Természetesnek tartottuk, hogy a tánciskolával kapcsolatban a tanulóktól is rövid összefoglalást kérünk. Mák Edit Katalin: - Engem nem kellett senkinek sem biztatnia arra, hogy beiratkozzam a tánciskolába. Természetesen nem csalókoztam a foglalkozásokban, sőt késztetést éreztem arra, hogy a továbbiakban valamelyik táncsoportban, táncgyűttesben kamatoztassam képességeimet. Mivel gyulai középiskolában folytatom tanulmányaimat, így elképzelhető, hogy a fürdővárosban fogom megtalálni ezt a lehetőséget. Egyébként valamennyi tánc a szívemhez nőtt, képtelen lennék rangsorolni őket. A megszerzett tánc tudással egyébként nem kell majd szégyenkezniem olyan rendezvényeken, ahol a klasszikus táncok dominálnak. Korábban ugyanis lakodalomban is voltam, és mivel nem tudtam táncolni, - hogy is mondjam -, egy kissé kellemetlenül éreztem magam. A tánciskolai foglalkozások alkalmával jól éreztem, - de megkockáztatom a kijelentést -, valamennyien jól éreztük magunkat, hiszen az évfolyamtársaim képezték a társaságot. A hangulat ennél fogva fesztelen volt, vagyis, ha véletlenül hibát követtünk el, elneveltük magunkat és úgy próbáltunk túllépni ezeken. Mindezeket azért is elmondhattam, mert a zene és a tánc jelentős elemként található az életben. Veres Péter: - Nekem a nővéreim ajánlották figyelmembe a tánciskolát. Így utólag igazat kell adnom nekik, valóban jó mulatságokat tartogattak a foglalkozások, végtelenül jól éreztem magam. Nem úgy, mint korábban, amikor lakodalomban voltam hivatalos, és amíg a táncolni tudók ropták a táncot, én addig csak figyelhettem őket, ami pedig nem túl szórakoztató. Ezentúl viszont egészen más lesz a helyzet, most már jómagam is bekapcsolódhatok a társas- és a klasszikus táncokba, mert úgy érzem, hogy megtanultam a táncfajták alapelemeit. Valamennyi táncot kedvelem, mégis, ha választanom kellene, akkor inkább a gyorsabb, pergőbb ritmusúakat részesíteném előnybe. Amennyiben az elkövetkezőkben nálamnál fiatalabb véleményt kér tőlem a tánciskola látogatásával kapcsolatban, abban az esetben én természetesen ajánlani fogom számára ezt a szórakoztató, hasznos rendezvénysorozatot. Botás Éva: - Nem tagadom, egy kis rábeszélésre volt szükségem ahhoz, hogy beiratkozzam a tánciskolába. Maga a tánc egyébként nem áll távol tőlem, ugyanis korábban tagja voltam az eleki román hagyományörző

táncsoportnak, ahol közel 3 éven keresztül táncoltam. Hogy akkor miért hagytam abba? Nos a tanulásra fektettem a nagyobb hangsúlyt, a továbbtanulási esélyeimet latolgattam. Végül is gyulai középiskolába iratkoztam. De visszatérve a tánciskolához: valamennyi táncfajtát örömmel gyakoroltam, mégis a pergőbb ritmusú táncok állnak közelebb hozzám, többek között az úgynevezett "dzsája". Most, hogy a középiskolai beiratkozáson túl vagyok, elképzelhető, hogy visszatérve a múlthoz, valamelyik néptáncsoport tagja leszek. A tánciskola élénk színfoltot jelentett az oktatási intézmény nyolcadik osztályos tanulóinak. Úgy ítélem meg, hogy valamennyien nagyon jól éreztük magunkat, természetesen a leendő nyolcadikosoknak csak ajánlani tudom.

B.N.

Ismét ünnepelünk

Minden év tavaszán ünnepelünk, mégpedig a könyvhetet. Közeledik az ünnepi könyvhét - 2001. június 6-17. -, ahol az írott művek és alkotóik bemutatkoznak. Ünnep ez minden könyvet szerető embernek az országban, és azoknak is, akik ezután szeretik meg őket. A Városi Könyvtár is bekapcsolódik a Megyei Könyv- táár rendezvény-sorozatába. Magyar Barna író, újságíró látogat el hozzánk, hogy bemutatkozzon és bemutassa verses kötetét. Aki szeretné közelebről megismerni Őt, jöjjön el a könyvtárba 2001. június 14-én 18 órára, ahol találkozhat vele személyesen. Kötetei már megvásárolhatók a könyvtárban. Várunk minden kedves érdeklődőt.

Nádor Mária

Anyakönyvi események

2001. március

Születés: Suhajda Erika, Bágy Anita, Berényi Bianka, Szász Richárd, Csuvarszki Andrea, Burai Andrea.

Házasságkötés: Bogár József és Heim Dóra Ida.

Haláleset: Botás Pálné (Izsó Éva), Bús István György, Rózsa Károly.

2001. április

Születés: Ásós Miklós, Forgács Alexandra, Burai Sándor Balázs.

Házasságkötés: Kása János Balázs és Samu Alíz, Veres Sándor és Szabó Erzsébet, Rostás Lajos Tamás és Ferencz Magdolna.

Haláleset: Gulyás Jánosné (Kovács Erzsébet), Gavrilás Tivadar Jakab, Kerekes Ibolya.

Kellemes időtöltés

Az idősek nappali elhelyezését, tartalmas időtöltését szolgáló faház február elejétől üzemel - tudatta az Eleki Krónikát Nedreu Dávidné, az Idősek Klubja vezetője. A nappali elhelyezést igénylők jól érzik magukat a faházban, amely naponta reggel fél 8 és délután fél 4 között áll az érdeklődők rendelkezésére. A létesítményben mód van - nagy teljesítményű mosógép és szárító igénybe vételével - mosásra, fürdésre, de természetesen szórakozásra is, ezt bizonyítják az új társasjátékok, TV és video készülék. Ezek beszerzését az Eleki Német Kisebbségi Önkormányzat pályázata tette lehetővé. Egyébként a kisebbségi önkormányzat az eddigiek folyamán is támogatta - berendezési tárgyak, bútorok, függönyök, evőeszközök - az időseket.

B.N.

Az 1930-as évek krónikája

Nem sokkal azután, hogy az ország "talpra állt" a tiranoni békediktátum után, újabb problémák nehezítették az egyszerű polgárok életét is. Gondoljunk pl. az 1929-33-as világválságra, de a II. világháború kirobbanására is. Számunkra most természetesen az a legérdekesebb, hogy az elekiek hogyan élték meg ezeket a könnyűnek egyáltalán nem nevezhető 1930-as éveket. (Forrásként most is az adott időszakban vezetett eleki Historia Domust használtuk.)

Az évtized elején a plébános fontosnak tartotta feljegyezni, hogy 1930. június 1-jén Eleken járt Rubinek István egykori kormánypárti ügyvezető alelnök. (1932. február 18-án lemondani kényszerült korrupciós ügyeinek nyilvánosságra kerülése miatt, ami azt bizonyítja, hogy a Horty-korszakban igenis demokrácia volt!) (v o l t !)

Fontos megemlíteni még, hogy azon év novemberében befejeződött a temetőkápolna építése, de azt is, hogy az év augusztusában beköltözött az első eleki szerzetesnő (iskolanővér), akit Kneller Katalinnak hívtak. November 11-étől Csepregi Imrét kinevezték makói esperesnek, így véget ért eleki szolgálata, amely 1913-tól 1931-ig tartott.

1932. június 5-én gárdanapot tartottak Eleken. Október 1-jétől kinevezték Reibel Mihályt eleki plébánosnak, aki 1959-ig látta el feladatát.

1933. december 22-étől ugyanőt az aradi kerület esperesének nevezték ki.

1934. május 1-jén megünnepelték az eleki plébánia fennállásának 200. évfordulóját. (Jó lenne megtalálni az erre vonatkozó forrásokat!) Május 3-án az "új" plébános felszentelte a Rózsafüzér Társulat új zászlóját. Ekkor nagyon gazdag volt a hitélet Eleken! Május 6-án dr. Glattfelder Gyula csanádi püspök (1911-43) is részt vett az Eleken tartott Szivgárda Napon. A mai sportpályán tartott beszéde nagy vihart kavart. Szerinte a protestánsok minden állást elfoglaltak. A katolikusok meg fogják változtatni álláspontjukat a kormánnyal szemben. A feljegyzések szerint ennek a beszédnek a híre még Argentínába is eljutott! 1935-ben Reibel Mihály a püspöktől nem kapott engedélyt arra, hogy képviselőjelölt legyen. Az egyházak ma sem nagyon örülnek, ha valaki papként akar képviselő lenni. Ettől függetlenül, itt-ott azért van rá példa ma is.

1936-ról annyit tartott érdemesnek megörökíteni, hogy az elekiek részt vettek a medgyesbodzásai (akkor az eleki járáshoz tartozott) katolikus napon a dalárdával az ottani dalversenyen. 1937 januárjában egy országos (európai!) botrány bontakozott ki Eleken. Az egykori eleki országzászlót (Trianonra emlékezve) letépték. Mivel akkor Elek német többségű volt, egyesek úgy próbálták beállítani ezt a tragikus eseményt, hogy az magyarellenes provokáció volt! Ez persze nem volt igaz, de arra jó volt, hogy az ország rossz híret keltsék! Még az akkori magyarországi német nagykövet is érdeklődött az ügyről. (Mint utólag kiderült, "csak" néhány ittas fiatalember műve volt az egész.) Március 30-án nagy ünnepség keretében visszahelyezték az országzászlót. Eleken többen mondtak beszédet, így Wittmann Elek György földbirtokos is magyar és német nyelven, de beszélt Reibel Mihály is. A szónokok egyértelműen hangoztatták, hogy az itteni németek is jó hazafiak, mint ahogy Wittmann fogalmazta meg: "németül beszélő magyarok".

Az 1938-as év igen mozgalmas volt az elekiek számára is. Ebben az évben tartották Budapesten az Eucharisztikus Világkongresszust, amin 460 eleki is részt vett!

Június 20-án nyitották meg a Hősök ligetét. (Sajnos, ma ezt kevesen tudják. Igaz, a név megmaradt, szerencsére.) Július 3-án 1000 eleki hívő ment át Gyulára megnézni a Szent Jobbot! (Szt. István év volt akkoriban.) Augusztus 18-án két újabb eleki lépett be a rendbe (Nagy Anna, Singer Anna). 1939. május 28-án Reibel Mihályt megválasztották képviselőnek. Tudni kell, hogy ellenzéki képviselő volt, a Keresztény Gazdasági és Szocialista Párt képviselőjeként került be a Parlamentbe. Június 27-én Reibel Mihály vezetésével elekiek zárandokoltak el Rómába.

1939 őszén (szeptember 1.) kirobbant a II. világháború, Elekről már tavasszal 800-an vonultak be, egy másik korszak kezdődött...

Feljegyzések alapján elmondhatjuk, az egykori elekiek ebben a nehéz időszakban is élték a maguk életét. A komolyabb problémákat is jól tudták megoldani (pl. zászlóügy). Bizonyára az akkori élénk és rendkívül színes hitélet is sokat segített nekik. Érdekes, hogy ez a ma már közkeletű fogalom - világválság - nem szerepel a Historia Domusban, de az országgyarapítások sem (1938. november 2., 1939. március 14-15.) Az 1940-es évekkel folytatjuk tovább.

Rólunk szól

Az eleki Szociális Otthon keretén belül "Rólunk szól" fedőnévvel, belső tájékoztatással, havonta megjelenő lap látott napvilágot május folyamán. A hét tagú szerkesztőbizottság - mentálhigiéniai csoport - a lapindítás céljaként az intézmény lakóinak, dolgozóinak tájékoztatását, valamint a Szociális Otthonnal együttműködő intézmények, hivatalok informálását fogalmazta meg. Az első lapszámban az intézmény rövid történelmi, történeti áttekintését örökítették meg. E tájékoztatóból egyebek mellett megtudhatjuk, hogy az 1900-as évek elején a faluban élő és a környékbeli szegények megsegítésére alakult meg a Szociális Otthon. 1954 óta foglalkoznak pszichiátriai betegek gondozásával. A Föld Napja alkalmával rajzversenyt hirdettek az intézmény lakóinak. A kezdeményezésre számos szép, mutatós munkákat készítették.

- b -

Kutyák, macskák: Jó étvágyat!

Alapvető tény: Magyarország az Egyesült Európa felé halad, a léptek ugyan aprók, de belátható időn belül mindenképpen oda fog érni. Talán ezért is nem árt, ha legalább gondolatban feltérképezzük azokat az országokat, amelyek lakosai már az európai kerekasztalnál foglalnak helyet. Az ízlések különbözőek lehetnek, de egyben valamennyien megegyezhetünk: Hollandia az irigylésre méltó országok közé tartozik. A legszabadelvűbb közösség gazdagsága ellenére keményen dolgozik a holnapért, közben nem csak önmagának, de háziállatai számára is elviselhetőbbé tették az életet. Például a kutyáknak. Szerte Hollandiában ételt, italt kínáló automaták állnak rendelkezésre. Mi természetesen még nem tartunk ott, ahol a holland embertársaink, de azért mi is igyekezhettünk... Nagy örömmel szolgált, amikor a közelmúltban a Lőkősházi út 2. szám alatt megnyílt az állateledeleket árusító üzlet. Természetesen felkerestük az illetékest és egy rövid beszélgetésre kértük fel. A békéscsabai Nagy Edina örömmel teljesítette kérésünket.

- Miként került Elekre? - kérdeztük.

- Az állateledelel árusításával családi vállalkozásként foglal- kozunk. Rendszeresen térké- pezzük a megyét és piackutatást végzünk. E szálon jutottunk el Elekre, és nyitottuk meg állateledeleket árusító üzletünket ez év március 14-én.

- Az eltelt időszak tapasztalatai miképpen összegezhető?

- A rövid időszak még nem adott egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy a kezdeménye- zésnek van-e létjogosultsága a városban. Reménykeltő azonban, hogy szinte naponta új vásárló tér be hozzánk. A hiteles mérlegkészítés csak fél év múlva valósítható meg. Az viszont máris elmondható, hogy a derék házörzők, akik önzetlen szeretetet is adnak gazdáiknak, - egy bizonyos hányadtól eltekintve -, nem vívták ki gazdáik szemében azt az elismerést, ragaszkodást, amit pedig ki kellene hogy érdemeljenek. E pozitív jellemvonásaikért nem csak száraz kenyeret érdemelnének.

- Milyen állateledeleket kínál a vásárlóknak?

- Üzletünkben megtalálható a kutya-, macska-, díszmadár és haleledelel, de eleséggel (magkeverék) szolgálunk a rágcsálóknak (hörcsög, fehér- egér, tengeri malac, nyúl) csakúgy, mint a horgászoknak élő csalival. Emellett igény szerint be tudunk szerezni akváriumot és kalitkát, viszont élő állatra nem veszünk fel megrendelést. Természetesen az árucikk kiválasztásánál igyek- szem segítséget nyújtani a vásárlóknak. Előrebocsátom nekik: amennyiben a megvá- sárolt eledel nem ízlik kedven- cüknek, abban az esetben nyugodtan hozzák vissza, ez vonatkozik a nyakörvre és pórázra is.

- Lehet, hogy még egy kissé korainak tűnik kérdésünk: az elkövetkezőkben tartogat-e meglepetést a v á s á r l ó k n a k ?

- Egy ilyenmel máris szolgálhatok: májusban nyere- ményjátékban vehetnek részt vásárlóink. Minden

vásárláskor egy számot kapnak, majd a hónap végén tartjuk meg a sorsolást, három 1.000.- forintos vásárlási utalvány talál majd gazdára - mondta befejezőként Nagy Edina.

B.N.

Lesz folytatás

Az eleki Általános Iskola Diák Sport Egyesület szervezésében a városban első alkalommal rendeztek lánbtenisz-bajnokságot a sportcsarnokban. Az alapgondolat kitűnő, a mérlegkészítés mégsem egyértelműen pozitív. A kezdeményezésre öt csapat jelentkezett, egy-egy csapatot három fő képviselt (plussz a tartalék). Az öt együttesből négy eleki és egy békéssámsóni volt. A kérdés önként adódik: vajon hol maradtak a mozogni, szórakozni vágyó elekiek, hiszen a lánbtenisz művelőinek korát igen nehéz behatárolni. A seregszemlén megjelentek igazolhatták a szervezők azon óhaját, hogy a lánbtenisz-bajnokságot már a közeljövőben ismét meg kell rendezni. A sportág első megmérettetésén az egyes csapatok a következő játékoskerettel indultak a küzdelmekbe, a minél jobb helyezésekért. SÁMSON: Horváth Zoltán, Szepesi Ferenc, Szabó Mihály, Virág Zoltán, DUCU: Botás Dávid, Liszkai József, Orbán Dávid, PAPÍR: Gál Attila, Popucza György, Sarkadi András, TSZSK: Popucza Mihály, Gyebrovski Ferenc, dr. Nagy Gábor, DSE: Dávid Rémusz, Bernát Nándor, Hoffmann Ferenc. A körmérkőzések eredményei: TSZSK-DSE 2-0, DUCU-TSZSK 0-2, SÁMSON-PAPÍR 1-2, PAPÍR-TSZSK 2-0, DSE-DUCU 0-2, SÁMSON-TSZSK 2-0, DSE-PAPÍR 0-2, SÁMSON-DSE 2-0, DUCU-PAPÍR 0-2, DUCU-SÁMSON 0-2.

A helyezési sorrend:

1. P A P Í R	4	40	8-1	8
2. Sámson	4	31	7-2	6
3. TSZSK	4	22	4-4	4
4. Ducu	4	13	2-6	2
5. DSE	4	4	0-8	0

A dobogós helyezett csapatok ajándékban részesültek.

- b-